

Nyt tysk fredsforslag

NATO optrapper til verdenskrig; militær- og udenrigseksperter udgiver forslag: 'At afslutte krigen med en forhandlet fred'

25. september 2023 (EIRNS) – Alle rapporter indikerer, at præsident Biden har til hensigt at sende U.S. Army Tactical Missile Systems (ATACMS) langtrækkende missiler til Ukraine, hvorefter Tyskland vil følge trop og sende Taurus langtrækkende krydsermissiler til Kiev, som kan ramme 500 km dybt ind på russisk territorium. Denne optrapning fra NATO's side kan meget vel bringe NATO i direkte krig med Rusland og – med vilje eller ved fejlberregning – i en atomar verdenskrig.

Schiller Instituttet udsender i dag til hele verdensglobalt et dybtgående og gennemtænkt fredsforslag, der først blev offentliggjort i Europa af fire anerkendte tyske eksperter, med titlen ["Ending the War with a Negotiated Peace"] (https://zeitgeschehen-im-fokus.ch/en/newspaper-ausgabe-en/article-translated-in-english.html#article_1565). Forslaget, der blev offentliggjort første gang den 28. august 2023, er underskrevet af Prof. Dr. Peter Brandt, Prof. Dr. Hajo Funke, General Harald Kujat (pensioneret) og Prof. Dr. H.c. Horst Teltschik.

Peter Brandt er historiker og søn af tidligere forbundskansler Willy Brandt; Hajo Funke er en førende professor i statskundskab ved Berlins Frie Universitet; Harald Kujat er tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og tidligere formand for NATO's militærkomité (2002-2005); og Horst Teltschik er en tidligere topdiplomat, som arbejdede i kansler Helmut Kohls kanslerkontor, da jerntæppet faldt, og som efterfølgende blev formand for München-sikkerhedskonferencen.

Her er et link til fredsforslaget på tysk: "Ending the War with a Negotiated Peace" Vi opfordrer kraftigt til, at du læser det og sender det videre til de nationale

regeringschefer i både Nord og Syd, til alle medier og til lokale og regionale regeringer som et skridt i retning af den slags forslag, der er så hårdt brug for.

Faren for atomkrig vokser time for time. Handl sammen med [Schiller Instituttet] (<https://schillerinstitute.com/>) for at stoppe den.

Her er et link til en dansk oversættelse af hele fredsplanen på Nejtiloprustning.dk.

Ny tysk fredsplan

24. september 2023 (EIRNS) – Fire tyske eksperter har udgivet et omfattende forslag til at afslutte krigen i Ukraine, før den kommer ud af kontrol. Det blev offentliggjort den 28. august og underskrevet af professor Dr. Peter Brandt, professor Dr. Hajo Funke, general Harald Kujat (pensioneret) og professor Dr. H.C. Horst Teltschik. Forslaget blev offentliggjort i sidste måned, men har fået fornyet opmærksomhed i de seneste dage . Forslaget henviser til det kinesiske fredsforslag fra den 24. februar i år, men bygger væsentligt videre på det, i det hvad, der sandsynligvis er den hidtil mest grundige plan.

Brevet starter med at indrømme, at selvom Ukraine har ret til selvforsvar af sin nation, må landet og dets allierede forsøge: "at udvise fornuft, ikke at hengive sig til øget vold og ødelæggelse, og politisk at fremme opnåelsen af en retfærdig og varig fred." "Hverken Rusland eller Ukraine kan vinde denne krig", insisterer de, og derfor er der brug for hasteforhandlinger om fred nu, før konflikten kommer ud af kontrol. "Der er en stigende risiko for eskalering optrapning til det 'ekstreme', en militær konflikt mellem NATO og Rusland, med den reelle fare for en atomkrig begrænset til det europæiske kontinent," skriver de.

" Imperialistisk rivalisering, national arrogance og uvidenhed udløste Første Verdenskrig, som er blevet kaldt det 20.

århundredes urkatastrofe. Ukraine-krigen må ikke blive det 21. århundredes urkatastrofe! Den stigende europæisering af konflikten truer med at glide over i en storkrig mellem Rusland og NATO, som ingen af parterne ønsker og, i lyset af den akutte trussel om atomkatastrofe i et sådant tilfælde, ikke engang kan ønske. Det er derfor tvingende nødvendigt at stoppe optrapningen, før den udvikler sit eget momentum, som ikke længere kan kontrolleres politisk.

“Det er nu nødvendigt for de europæiske stater og Den Europæiske Union, hvis globale politiske vægt konstant reduceres i og af krigen, at rette alle deres bestræbelser mod at genoprette en stabil fred på kontinentet og dermed afværge en større europæisk krig.”

Forfatterne fremsætter et meget detaljeret forslag, der omfatter tre faser: 1) Våbenhvile, 2) Fredsforhandlinger, 3) En europæisk sikkerheds- og fredsorden. Den første fase omfatter indstillingen af fjendtlighederne og oprettelsen af en FN-styret kommission, som skal overvåge processen. Forhandlingsfasen er mere detaljeret og omfatter tilbagetrækning af tropper fra begge sider og etablering af sikkerhedsaftaler for Ukraine, såvel som tiltag til at løse status for de nye Donbass-republikker og Krim – men kun “løst ved at give afkald på militær magt.”

Den sidste fase kræver så en ny sikkerhedsorden for Europa, som “kan sikre Ukraines sikkerhed og frihed, hvor Ukraine og Rusland har deres plads.” Det kræver også, at “Ukraines geostrategiske position ikke længere spiller en nøglerolle i den geopolitiske rivalisering mellem USA og Rusland.”

Peter Brandt er historiker og søn af tidligere forbundskansler Willy Brandt; Hajo Funke er en førende professor i statskundskab ved Berlins Frie Universitet; Harald Kujat er tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og tidligere formand for NATO's militærkomité (2002-2005); Horst Teltschik

er tidligere topdiplomat, som arbejdede i kansler Helmut Kohls kanslerkontor, da Jjerntæppet faldt, og som efterfølgende blev formand for München-sikkerhedskonferencen.

Berliner Zeitung rapporterer om 'Banebrydende tysk forslag til at afværge Ukraine-krig'

24. september 2023 (EIRNS) – Berliner Zeitung rapporterede den 19. september om fredsplanen fra den 28. august, foreslået af professor Dr. Peter Brandt, professor Dr. Hajo Funke, general Harald Kujat (pensioneret) og professor Dr. H. c. Horst Teltschik (se ovenstående rapport).

Forslaget blev offentliggjort i den schweiziske avis Zeitgeschehen im Fokus den 28. august og beskriver i detaljer, hvordan en FN-organiseret procedure kan bringe krigen mellem Ukraine og Rusland til en afslutning. Forfatteren til Berliner Zeitungs artikel er Michael von der Schulenburg, en tidligere tysk diplomat i FN og OSCE, som også talte på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april.

Von der Schulenburg skriver, at forslaget fra de fire "uden tvivl er det mest omfattende og banebrydende fredsforslag fra nogen regering, international organisation eller, som her, private parter, siden krigen begyndte for 18 måneder siden." Desuden kommer det på et ekstremt vigtigt tidspunkt i betragtning af den mislykkede ukrainske modoffensiv og den generelle svækkelse af de ukrainske væbnede styrker. På dette tidspunkt "kan NATO blive stillet over for en beslutning inden for de næste par måneder, og måske inden for de næste par uger, om enten atter at optrappe krigen mod Rusland eller at gå forhandlingsvejen," skriver han.

En fortsættelse af krigen ville indebære enorme risici, fortsætter han, da det kunne øge konfrontationen mellem NATO og Rusland og kunne "bringe verden et skridt nærmere en atomkrig. Så vi kan kun håbe, at den sunde fornuft sejrer, og at NATO og Ukraine beslutter sig for en våbenhvile med øjeblikkelige fredsforhandlinger." Von der Schulenburg

understreger, at det er derfor, deres forslag hurtigst muligt skal cirkuleres nu.

Han argumenterer for, at "Den Europæiske Union ser ud til at være blevet politisk lammet. Den har hverken sin egen indlysende strategi for krigen i Ukraine og har heller ikke udviklet nogen ideer om, hvordan et fredeligt Europa kunne se ud efter denne krig." Det er i europæernes interesse at sikre en fred, "for det vil være EU, der taber i denne krig. Det vil stå tilbage med omkostningerne ved krigen og de langsigtede omkostninger ved et ødelagt, forarmet og affolket Ukraine. Længe efter at USA har trukket sig tilbage over Atlanten igen, vil EU fortsat blive konfronteret med mange af verdens kriseregioner i sin umiddelbare nærhed."

Ideen om, at Rusland er isoleret, er en ren illusion, konkluderer von der Schulenburg: "Og man behøver kun at læse tegnene fra BRIKS-Plus-topmødet, Shanghai Cooperation Organization og nu også G20-topmødet for at forstå, at det ikke er Rusland, der er isoleret, men at det er EU's indflydelse, der bliver mindre og mindre internationalt."

Det nye tyske fredsforslag opfordrer udtrykkeligt FN til at spille hovedrollen i mæglingen, noget som mange vil grine af i betragtning af FN's manglende rolle på det seneste. Han fortsætter: "Og alligevel kunne netop dette forslag være af vidtrækkende, endda global betydning. Det ville føre til en genrejsning af denne verdensorganisation, som er så essentiel og central for opretholdelsen af verdensfreden... En sådan styrkelse af FN og den tilhørende bekræftelse af FN-pagtens universalitet vil helt sikkert blive hilst velkommen af langt de fleste medlemslande. Dette tyske fredsforslag kan yde et afgørende bidrag til dette."

24. september 2023 (EIRNS) – Her er Schiller Instituttets oversættelse af uddrag fra det tyske fredsforslag:

Men legitimiteten af væbnet selvforsvar på grundlag af artikel

51 i FN-pagten fritager ikke regeringen i Kiev og de stater, der støtter den, fra forpligtelsen – ikke mindst over for deres eget folk – til at udvise fornuft, ikke at hengive sig til forøgelse af vold og ødelæggelse og politisk at fremme opnåelsen af en retfærdig og varig fred. Selv under krigen – og især under midt i den – må der ikke slækkes på de konstante bestræbelser på at finde en diplomatisk løsning.

Men beslutningen om, hvilke udgifter der skal afholdes afsættes, for at krigen kan fortsætte mod al fornuft og på trods af de politiske måls uopnåelighed, kan ikke overlades til den ukrainske regering alene i det lange løb.

Hverken Rusland eller Ukraine kan vinde denne krig...

Der er en stigende risiko for eskalering optrapning til det "ekstreme", en militær konflikt mellem NATO og Rusland, med den reelle fare for en atomkrig begrænset til det europæiske kontinent,

Denne udvikling bør man ikke lade vente på sig. Når alt kommer til alt, ville det først og fremmest være i Ukraines interesse at søge en våbenhvile så hurtigt som muligt, hvilket ville åbne døren for fredsforhandlinger. Det er også i de europæiske staters interesse, som støtter Ukraine betingelsesløst, men uden en synlig strategi. Den stigende nedslidning af Ukraines væbnede styrker øger trods alt risikoen for, at krigen i Ukraine vil eskalere til en europæisk krig om Ukraine. Ukraine forøger denne risiko ved i stigende grad at lancere rette angreb mod Ruslands strategiske infrastruktur med vestlig støtte, såsom mod den strategiske Engels-base nær Saratov eller Kertj-broen den 26. december 2022. Desuden kan Vesten føle sig tvunget til at forhindre et knusende ukrainsk militært nederlag gennem sin aktive intervention. Der er en voksende erkendelse af, at dette er en reel fare.⁷

Der er ingen beviser for, at det politiske mål med den "særlige militære operation" er erobring og besættelse af hele

Ukraine, og at Rusland har planer om at angribe NATO-landene bagefter.

Putin var villig til at forhandle med Ukraine og er det helt sikkert stadig – altid på betingelse af, at den anden side, dvs. den amerikanske, ukrainske og vestlige side, også ønsker at forhandle.

Krigen kunne have været forhindret, hvis Vesten havde accepteret en neutral status for Ukraine – hvilket Zelenkskyij oprindeligt var ganske villig til – havde opsagt frasagt sig NATO-medlemskabet og håndhævet Minsk II-aftalen om mindretalsrettigheder for den russisktalende befolkning. Krigen kunne have været afsluttet i begyndelsen af april 2022, hvis Vesten havde ladet Istanbul-forhandlingerne blive afsluttet. Det er nu igen, og muligvis for sidste gang, det “kollektive Vestens” og især USA’s ansvar at sætte kursen mod våbenhvile og fredsforhandlinger.

Imperiael rivalisering, national arrogance og uvidenhed udløste Første Verdenskrig, som er blevet kaldt det 20. århundredes urkatastrofe. Ukraine-krigen må ikke blive det 21. århundredes urkatastrofe! Den stigende europæisering af konflikten truer med at glide over i en storkrig mellem Rusland og NATO, som ingen af parterne ønsker, og i lyset af den akutte trussel om atomkatastrofe i et sådant tilfælde, ikke kan ønske. Det er derfor tvingende nødvendigt at stoppe optrapningen, før den udvikler et eget momentum, som ikke længere kan kontrolleres politisk.

Det er nu nødvendigt for de europæiske stater og Den Europæiske Union, hvis globale politiske vægt konstant reduceres i og af krigen, at rette alle deres bestræbelser mod at genoprette en stabil fred på kontinentet og dermed afværge en større europæisk krig. At afværge dette kræver et engagement fra ledende europæiske politikere, nemlig den franske præsident og den tyske kansler i en fælles indsats og i koordination med den amerikanske og tyrkiske præsident, mens

der stadig er tid, og "point of no return", som Jürgen Habermas på imponerende vis har henvist til, endnu ikke er passeret.

Begge stridende parter stillede betingelser for at indlede forhandlinger, efter at Ukraine trak sig ud af Istanbul-aftalerne, og den ukrainske præsident forbød endogda forhandlinger ved et dekret. Begge sider har også krævet resultater af forhandlingerne, som ikke er mulige på denne måde. Derfor skal alle betingelser for at starte forhandlinger først droppes. Det kinesiske positionspapir tilbyder en fornuftig tilgang til dette. Det opfordrer til at genoptage Istanbul-forhandlingerne på det niveau, man nåede frem til dengang ("genoptage fredsdrøftelserne [...] genoptage forhandlingerne").

USA har en vigtig rolle at spille i genoptagelsen af forhandlingerne. USA bliver nødt til at presse den ukrainske præsident til at forhandle. Derudover skal de (og NATO) være klar til våbenkontrolforhandlinger, herunder tillidsskabende militære foranstaltninger.

[Forfatterne kommer med et meget detaljeret forslag, der består af tre faser: 1) Våbenhvile; 2) Fredsforhandlinger; 3) En europæisk sikkerheds- og fredsorden. Den første fase omfatter indstillingen af fjendtlighederne og oprettelsen af en FN-ledet kommission, som skal overvåge processen. Forhandlingsfasen er mere detaljeret og omfatter tilbagetrækning af tropper fra begge sider og etablering af sikkerhedsaftaler for Ukraine, såvel som tilgange til at løse status for de nye Donbass-republikker og Krim og "løst ved at give afkald på militær magt."

Den sidste fase kræver så en ny sikkerhedsorden for Europa, som "kan sikre Ukraines sikkerhed og frihed, hvor Ukraine og Rusland har deres plads." Det kræver også, at "Ukraines geostrategiske position ikke længere spiller en nøglerolle i den geopolitiske rivalisering mellem USA og Rusland."

